

Jaume Salvà i Lara

*Les empreses no contracten
treballadors per la magnífica
raó que no elscalen.*

Viviane Forrester

La tercera qüestió que hauríem de tractar respecte a les ajudes oficials és un poc més complicada i més poc evident que no les altres dues. Aquí no es tracta només d'analitzar unes clàusules o d'observar unes actuacions, sinó més bé de fer una valoració general, segurament molt subjectiva, de l'impacte que aquestes ajudes tenen en l'àmbit cinematogràfic illenc i en la societat mallorquina en general.

Crec que en aquest sentit es confon —segur que sense voler, no cal dir-ho— economia amb cultura, indústria amb creació, cine amb improbable negoci, ajudes amb inversió a llarg termini. I m'explic.

Està clar que la intenció oficial és incentivar l'activitat cinematogràfica estàndard, exportable i convertible. Així ho demostren els requisits curriculars, que demanen responsabilitats professionals en el medi (a més de netedat fiscal, però aquest és un altre tema). És a dir que la gent que no ha treballat professionalment en el cinema tindrà un currículum buit i, per tant, no puntuable. I, si es vol ser estricte, no val ni tan sols haver aguantat els papers al director, o haver fet de *script-girl*/improvisada perquè professional només és aquell que és autònom o que està contractat per un altre. I molt em tem que això, en l'àmbit cinematogràfic illenc, és una característica que poden reunir ben pocs o poques.

No existeix indústria del cinema a Mallorca. I no em referesc a una indústria pròpia, amb estudis, productores, distribuïdores i tal. És que ni tan sols espanyola o estrangera. Mallorca, actualment, sofreix una co-

lonització territorial accelerada que també afecta el cinema.

Efectivament, és vera que l'illa s'ha convertit en plató per nombroses sèries i pel·lícules, però només per interessos paisatgístics i per inèrcia i moda en cas de les produccions alemanyes. Aquí, professionalment, només hi ha empreses que gestionen maquinària i permisos perquè les empreses estrangeres puguin dur a terme les seves filmacions amb el menor nombre de problemes possibles. La gent mallorquina que vol dedicar-se professionalment al cinema fuig de Mallorca perquè aquí no hi ha res sòlid sobre el que intentar aguantar-se dret. N'hi ha que se n'adonen prest i tot d'una que poden parteixen. Altres ho intenten, un any i un altre, fins que, tanmateix, s'han de decidir: canviar d'ofici o partir d'aquí. El cinema mallorquí professional és un miratge en el desert.

Les ajudes del CIM, així com estan plantejades, permeten que gent mallorquina afincada fora de Mallorca

pugui fer el seu curt amb un format professional per poder passejar-lo per festivals i productores de fora, amb el perill de que aquest "mostrament" tenguí èxit i el beneficiari es desvinculi de l'illa un pic no l'hagi de menester. I és que amb les beques plantejades d'aquesta manera es corre el perill d'estar patrocinant una fuga de cervells, la qual cosa seria una veritable llàstima.

Si es vol promocionar la cultura cinematogràfica, sense confondre-la amb indústria, les beques s'han de replantejar. La part difícil ja està feta: crear les ajudes. Ara només falta un poc de voluntat per apropar-les a la realitat mallorquina i que donin el major profit cultural possible. I dic cultural perquè si el profit que es vol treure és estrictament industrial (si només poden accedir-hi els professionals del medi), això seria més tasca de la Conselleria d'Indústria que no de la de Cultura, la qual cosa descarregaria d'aquest pes econòmic el pressupost destinat a potenciar-la. ■

